

Hogere voorziening, op 31 maart 2003 ingesteld door Philip Morris International Inc. tegen het arrest, op 15 januari 2003 in de tussen Philip Morris International Inc., R. J. Reynolds Tobacco Holdings, Inc., RJR Acquisition Corp., R. J. Reynolds Tobacco Company, R. J. Reynolds Tobacco International, Inc. en Japan Tobacco, Inc., en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, ondersteund door Europees Parlement, Koninkrijk Spanje, Franse Republiek, Italiaanse Republiek, Portugese Republiek, Republiek Finland, Bondsrepubliek Duitsland, Helleense Republiek en Koninkrijk der Nederlanden, gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer — uitgebreid)

(Zaak C-146/03 P)

(2003/C 146/45)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 31 maart 2003 hogere voorziening ingesteld door Philip Morris International, Inc., gevestigd te Rye Brook, New York (Verenigde Staten), vertegenwoordigd door E. Morgan de Rivery en F. Marchini Camia, advocaten, tegen het arrest, op 15 januari 2003 in de gevoegde zaken T-377/00 ⁽¹⁾, T-379/00 ⁽²⁾, T-380/00 ⁽²⁾, T-260/01 ⁽³⁾ en T-272/01 ⁽⁴⁾ tussen Philip Morris International Inc., R. J. Reynolds Tobacco Holdings, Inc., RJR Acquisition Corp., R. J. Reynolds Tobacco Company, R. J. Reynolds Tobacco International, Inc. en Japan Tobacco, Inc., en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, ondersteund door Europees Parlement, Koninkrijk Spanje, Franse Republiek, Italiaanse Republiek, Portugese Republiek, Republiek Finland, Bondsrepubliek Duitsland, Helleense Republiek en Koninkrijk der Nederlanden, gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer — uitgebreid).

Rekwirante concludeert dat het het Hof behage:

- het arrest van het Gerecht van 15 januari 2003 in de gevoegde zaken T-377/00, T-379/00, T-380/00, T-260/01 en T-272/01 te vernietigen;
- overeenkomstig artikel 61 van het protocol betreffende het statuut van het Hof van Justitie definitief uitspraak te doen over de ontvankelijkheid, door rekwirantes beroep tot nietigverklaring ontvankelijk te verklaren en de zaak voor onderzoek ten gronde naar het Gerecht te verwijzen; of
- de zaak naar het Gerecht te verwijzen voor onderzoek van de ontvankelijkheid en daarna en/of tegelijkertijd van de grond van de zaak; en
- de Commissie te verwijzen in de kosten van de procedure voor het Gerecht en het Hof.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens rekwirante heeft het Gerecht in het bestreden arrest blijk gegeven van de volgende onjuiste rechtsopvattingen:

- 1) Het Gerecht heeft het begrip voor beroep vatbare handeling in de zin van artikel 230 EG geschonden
  - door aan te nemen dat het inleiden van een procedure op grond van de bestreden besluiten gelijkstaat met de inleiding van een procedure op grond van artikel 226 EG;
  - door aan te nemen dat het erkende ontbreken van bevoegdheid om de bestreden besluiten vast te stellen en de daaropvolgende creatie en uitoefening van die bevoegdheid de rechtspositie van de partijen in de zaak niet veranderen;
  - door niet te aanvaarden dat de bestreden besluiten rechtsgevolgen sorteerden door het enkele feit dat zij rekwirante bepaalde vormen van rechtsbescherming en voordelen in de communautaire rechtsorde ontnamen;
  - door aan te nemen dat de beschikking van het Hof van 10 mei 2001, FNAB e.a./Raad (C-345/00 P), kan worden toegepast op deze zaak;
  - door niet te aanvaarden dat de bestreden besluiten vatbaar zijn voor beroep, aangezien zij kennelijk onwettig zijn; en ten slotte
  - subsidiair, mocht de opvatting van het Gerecht dat enkel de uitspraak van de US District Court, Eastern District of New York, rechtsgevolgen heeft, juist zijn (quod non), doordat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door ongeacht de omstandigheden van de zaak aan te nemen dat de bestreden handelingen niet vatbaar zijn voor beroep in de zin van artikel 230 EG;
  - meer subsidiair, mocht de opvatting van het Gerecht dat tegen een besluit om een procedure in rechte in te leiden geen afzonderlijk beroep kan worden ingesteld, juist zijn (quod non), doordat het Gerecht de kwestie van de ontvankelijkheid had moeten voegen met de behandeling van de zaak ten gronde.
- 2) Het Gerecht heeft zichzelf tegengesproken met betrekking tot een wezenlijke rechtsvraag.
- 3) Het Gerecht heeft artikel 292 EG geschonden.

- 4) Het Gerecht heeft het recht op daadwerkelijke rechtsbescherming geschonden.

- (¹) PB C 79, blz. 23.
 (²) PB C 79, blz. 24.
 (³) PB C 3, blz. 39.
 (⁴) PB C 3, blz. 45.

Verzoek van het Oberlandesgericht München — Zivilsenate in Augsburg van 27 maart 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG en Portbridge Transport International BV

(Zaak C-148/03)

(2003/C 146/46)

Het Oberlandesgericht München — Zivilsenate in Augsburg heeft bij beschikking van 27 maart 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 31 maart 2003, in het geding tussen Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG en Portbridge Transport International BV, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Hebben de bevoegdheidsregels van andere verdragen ook voorrang ten aanzien van de algemene bevoegdheidsregels van het Executieverdrag, wanneer de verweerder met woonplaats op het grondgebied van een partij bij het Executieverdrag voor een rechterlijke instantie in een andere partij bij dit Verdrag wordt opgeroepen en niet verschijnt?

Verzoek van de Cour de cassation van het Groothertogdom Luxemburg van 6 maart 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Caisse nationale des prestations familiales en U. Weide, echtgenote Schwartz

(Zaak C-153/03)

(2003/C 146/47)

De Cour de cassation van het Groothertogdom Luxemburg heeft bij beschikking van 6 maart 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 3 april 2003, in het geding tussen Caisse nationale des prestations familiales en U. Weide,

echtgenote Schwartz, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moet artikel 76 van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap (¹) verplaatsen, aldus worden uitgelegd dat het alleen geldt voor het geval dat de migrerende werknemer recht heeft op gezinsbijslagen krachtens de wetgeving van de werkstaat én krachtens de wetgeving van de woonstaat van zijn gezinsleden?
2. Zo ja, kunnen de organen van de werkstaat het recht op gezinsbijslagen schorsen indien zij van mening zijn dat de weigering om gezinsbijslagen toe te kennen in de woonstaat niet in overeenstemming is met het gemeenschapsrecht?
3. Zo niet, kan de werkstaat ingevolge voormeld artikel 76 de regel van non-cumulatie van uitkeringen toepassen ingeval de echtgenoot van de migrerende werknemer krachtens de wet van de woonstaat van de gezinsleden gezinsbijslagen van dezelfde aard ontvangt of daarop aanspraak heeft?

(¹) (EEG) nr. 2001/83 Raad van 2 juni 1983 (PB L 230, blz. 6).

Beroep, op 3 april 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland

(Zaak C-154/03)

(2003/C 146/48)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 3 april 2003 beroep ingesteld tegen Ierland door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Karen Banks als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.